

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

18-07 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van (...) (hierna: klager) jegens mevrouw (...) (hierna: verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers (lid) en mevrouw drs. M. Kroon (lid).

Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 7 november 2018 ontving het College van Toezicht via de e-mail een klachtschrift van klager. Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij e-mail van 8 november 2018 en bij brief van 13 november 2018. Het College verklaarde de klacht op 16 november 2018 ontvankelijk.

Bij brief van 22 november 2018 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Het College ontving op 18 december 2018 het verweerschrift gedateerd 17 december 2018. Het College zond het verweerschrift op 14 januari 2019 naar klager.

Het College besloot op 14 januari 2019 om een hoorzitting te houden.

Bij brief van 29 januari 2019 verstreekte de advocaat van verweerster aanvullende informatie aan het College. Het College zond deze brief op 4 februari 2019 naar klager.

Bij e-mail van 4 februari 2019 reageerde klager op het verweerschrift. Bij e-mail van 5 februari 2019 reageerde klager op de brief van de advocaat van 29 januari 2019. Het College zond de e-mails van klager op 6 februari 2019 ter kennisneming naar de advocaat van verweerster. De advocaat reageerde per e-mail van 8 februari 2019 op de toegezonden informatie. Op 11 februari 2019 zond het College deze e-mail ter kennisneming aan klager. Op 14 februari 2019 zond de advocaat van verweerster een e-mail met bijlage naar het College.

De hoorzitting vond plaats op 20 februari 2019. Het College besloot in de hoorzitting dat de e-mail met bijlage van 14 februari 2019 geen deel uitmaakte van het klachtdossier omdat deze te laat was ingediend. Het College besloot tevens in de hoorzitting dat klager twee nieuwe klachten had opgeworpen naar aanleiding van het verweer van verweerster. De nieuwe klachten lagen in het verlengde van de oorspronkelijke klachten, en konden daarmee worden toegelaten. Het College gaf verweerster de gelegenheid om op de twee nieuwe klachten te reageren. Bij e-mail van 5 maart 2019 ontving het College de reactie van de advocaat van verweerster op de twee nieuwe klachten. Klager reageerde hierop bij e-mail van 25 maart 2019.

Van de hoorzitting op 20 februari 2019 is een verslag opgesteld. Het concept-verslag werd op 11 maart 2019 naar partijen gezonden ter controle op feitelijke onjuistheden. De reacties van partijen was aanleiding om het verslag op een enkel punt te wijzigen. Het College stelde het verslag definitief vast op 1 april 2019. Het verslag is als bijlage bij de uitspraak gevoegd. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Verweerster is sinds 2014 als orthopedagoog werkzaam in het bovenschoolse ondersteuningsteam van scholengroep X. De scholengroep is een stichting waarin een aantal openbare basisscholen is ondergebracht, waaronder basisschool Y.
2. Na de zomervakantie 2018 raakte verweerster vanuit scholengroep X betrokken bij de begeleiding van de zoon van klager (geboren in 2011) die op basisschool Y zat. Klagers zoon A was op dat moment een leerling op basisschool Y.
3. Op 10 september 2018 om 14.29 uur stuurde klager een e-mail aan verweerster. Hierin stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Maar het is dus vanmorgen helemaal fout gegaan met A (*College van Toezicht: klagers zoon*). (...) (*klagers echtgenote; CvT*) heeft A om half 12 op moeten halen van school omdat hij totaal onhandelbaar was.

Nu ben ik op school net aangesproken door de directeur en hij wil morgen om half 9 een gesprek hebben met ons en A.

Ik heb hem gezegd dat het mij verstandiger leek om nu eerst de mening/het advies van de deskundigen af te wachten.

Hierop kreeg ik een hele rare reactie, maar het kwam er op neer dat hij het morgen met A (A is nog steeds 6 jaar!) en ons over schorsen wil hebben!

Het lijkt mij als leek totaal onverantwoordelijk om nu dit soort gesprekken met A te gaan voeren, deze werken naar mijn mening juist averechts.

Ik weet wel dat als hij hier morgen over zou beginnen, ik het 300% voor mijn zoon opneem en dit een heel vervelend gesprek gaat worden.

Is het verstandig om gezien de omstandigheden morgen zo’n soort gesprek met A en ons te hebben?

Ik hoop dat wij vandaag nog even contact kunnen hebben hierover, want dit gaat nu echt helemaal de verkeerde kant op.

(...) HELP ons aub.’
4. Op 10 september 2018 om 17.00 uur beantwoordde verweerster deze mail -voor zover hier van belang- als volgt:

‘Het lukt mij vandaag niet meer om telefonisch contact met jullie te hebben. Ik zit nu nog op een school tussen twee afspraken in.

(...)

Ik denk wel dat het goed is om morgen samen in gesprek te gaan en duidelijke afspraken met elkaar te maken, want ik ben ook van mening dat hoe het nu gaat voor niemand een wenselijke situatie is. Dit is het spoor wat jullie samen met school op kunnen pakken. Zoals ook telefonisch besproken richten (...) (*de betrokken ambulante begeleider eveneens werkzaam in het bovenschoolse ondersteuningsteam; CvT*) en ik ons op de onderwijsbehoeften van A en zijn bezig dit goed in kaart te brengen. 18 september gaan wij hierover in gesprek met jullie en school om te bekijken of en hoe de school aan deze onderwijsbehoeften kan voldoen.

Sterkte met het gesprek morgen.’
5. Klager reageerde op 10 september 2018 om 17.48 uur -voor zover hier van belang- als volgt op deze mail:

‘Het kan dus geen kwaad dat school nu met A gaat praten over een ‘schorsing’?

(...)

Wij zijn wanhopige ouders die al vanaf april bezig zijn om de juiste hulp te krijgen. En dit soort gesprekken doen ons inziens A GEEN goed.

Wij hopen een reactie te ontvangen.'

6. Op 11 september 2018 om 10.19 uur stuurde klager een mail naar verweerster. Hierin staat -voor zover hier van belang- het volgende:

'Jammer dat jullie gisteren niet meer hebben gereageerd op onze noodkreet.

(...)

De directeur heeft een doel en dat doel is om A zo snel mogelijk naar een andere school te krijgen.

(...)

Dus nogmaals help ons, wij zijn nu echt een kat in het nauw.

Op dit moment voelen wij ons echt heel erg in de steek gelaten door alles en iedereen.

Wij zijn echt wanhopig en dat lijkt ons niet de bedoeling.'

7. Bij e-mail van 11 september 2018 om 14.21 uur reageerde verweerster -voor zover hier van belang- als volgt:

'Ik begreep dat je mij en (...)(*de betrokken ambulante begeleider; CvT*)

hebt geprobeerd te bellen, en we hebben de mails met de noodkreten ook ontvangen. Het lijkt ons niet goed om dit via allemaal verschillende lijntjes te laten verlopen dus we hebben nu afgesproken dat (...) (*de directeur ondersteuning werkzaam in het bovenschoolse ondersteuningsteam; CvT*) vanuit de bovenschoolse ondersteuning jullie contactpersoon is. Zij zal vanmiddag nog contact met jullie opnemen.'

8. Op 18 september 2018 vond een ondersteuningsteamgesprek plaats. Hierbij waren aanwezig verweerster, klager en diens echtgenote, de ambulante begeleider, de directeur ondersteuning, medewerkers van basisschool Y en een medewerker van het jeugdteam van de desbetreffende gemeente. In het verslag van dit overleg staat -voor zover hier van belang- het volgende:

'Afspraken

(...)

De orthopedagoog (*verweerster; CvT*) gaat samen met de leerkracht en de intern begeleider het HGW aanvullen/opstellen (vader geeft aan dat het huidige HGW niet voldoet).'

9. Op 4 oktober 2018 vond een gesprek plaats met klager, diens echtgenote, verweerster en twee medewerkers van de desbetreffende gemeente.

10. Bij e-mail van 5 oktober 2018 verzocht klager aan verweerster om toezending van het HGW-formulier (HandelingsGericht Werken) van de school

11. Bij e-mail van 8 oktober 2018 verzocht klager wederom aan verweerster om toezending van het HGW-formulier en hij wilde weten bij welke beroepsvereniging zij was aangesloten.

12. Bij e-mail van 9 oktober 2018 antwoordde verweerster dat het verzorgen van het HGW-formulier richting de ouders altijd via de school ging. Zij had de school gevraagd het formulier met de ouders te delen. Verweerster deelde voorts mee dat zij een aanstelling had bij scholengroep X en onder de verantwoordelijkheid van deze groep viel.

13. Bij e-mail van 30 oktober 2018 verzocht klager aan verweerster wederom bij welke beroepsvereniging zij was geregistreerd.

14. Bij e-mail van diezelfde dag deelde verweerster aan klager mee dat ze lid was van de NVO.

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO. Klager licht zijn klachten als volgt toe.

1. Zijn zoon A heeft sinds april 2018 problemen op basisschool Y. Sinds april 2018 is hier een orthopedagoog voor ingezet vanuit scholengroep X. Deze persoon is na de zomervakantie 2018 vervangen door verweerster.
2. Klager heeft in september 2018 via de e-mail noodkreten en paniek-e-mails gestuurd naar verweerster over het gedrag van hun zoon, en over de acties die basisschool Y naar aanleiding hiervan wilde ondernemen zoals het houden van een schorsingsgesprek. Verweerster heeft hier geen enkele inhoudelijke reactie op gegeven.
3. In een gesprek waarbij ook verweerster aanwezig was, heeft zij geen tijd genomen voor de zoon van klager.
4. In een gesprek waarbij ook verweerster aanwezig was, heeft zij ongeïnteresseerd verklaard dat ze niet in de gaten had dat klagers noodkreet over zijn zoon ging. Klager heeft daarop zijn e-mail aan haar voorgelezen en nogmaals aan verweerster gevraagd over wie deze noodkreet ging. Hierop heeft verweerster gereageerd met de mededeling 'ha ha, dan ben ik dus ook nog dyslectisch'.
5. Verweerster heeft klagers zoon geadviseerd om naar het speciaal onderwijs te gaan terwijl zijn zoon nog niet was onderzocht.
6. Toen klager verweerster vroeg bij welke beroepsvereniging zij was aangesloten, heeft zij in eerste instantie geweigerd om de naam van de NVO door te geven.
7. Verweerster heeft steeds in het belang van scholengroep X en basisschool Y gehandeld en niet in het belang van zijn zoon.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1. Verweerster werkt sinds 2014 als orthopedagoog bij scholengroep X, een scholengroep met 15 basisscholen die openbaar onderwijs verzorgt aan ruim 3.500 leerlingen. Zij heeft zitting in het Bovenschools Ondersteuningsteam (BOT). Het BOT is een afdeling van het bestuurs-bureau van scholengroep X. Het BOT bestaat uit drie orthopedagogen, drie ambulante begeleiders en een directeur ondersteuning. De orthopedagogen zijn aan meerdere basisscholen gekoppeld en hebben een rol in de ondersteunings-structuur.
2. Bij vragen over een leerling die de basisondersteuning van de basisschool overstijgt, is de orthopedagoog aanspreekpunt voor de school. De opdrachtgever van de orthopedagoog is dus de desbetreffende basisschool. De communicatie met de orthopedagoog loopt via de interne begeleider van de school. Op verzoek van de school denkt de orthopedagoog, met toestemming van de ouders, mee bij vragen die zijn gericht op de ondersteuningsbehoefte van de leerling en de ondersteuningsmogelijkheden van de school. De orthopedagoog ontvangt van de school schriftelijke informatie. Dit betreft meestal het zogenoemde HGW-formulier en een overzicht van de toetsuitslagen. Het HGW-formulier wordt opgesteld door de school. De inhoud hiervan bespreekt de

school met de ouders. In het HGW-formulier kunnen adviezen van de orthopedagoog worden meegenomen.

3. Nadat informatie van de school is ontvangen en meestal ook een klassenobservatie is gedaan, volgt veelal een zogenoemd Ondersteuningsteamgesprek waaraan de ouders, de school en de intern begeleider deelnemen. Doel is om in gezamenlijkheid te bespreken wat de stand van zaken is en wat eventueel nodig is om de ontwikkeling van de betrokken leerling te optimaliseren.

4. In deze gesprekken adviseert de orthopedagoog de school. De orthopedagoog blijft vervolgens op de achtergrond betrokken en schuift weer aan afhankelijk van de behoefte van de school. De orthopedagoog kan extra expertise inzetten door een ambulante begeleider te betrekken bij de begeleiding. Deze zoekt nog meer in op de situatie middels observaties en gesprekken om meer zicht te krijgen op de onderwijs- en ondersteuningsbehoeften van de leerling. Op basis hiervan wordt een leerkracht geadviseerd welke mogelijkheden nog kunnen worden ingezet om te voorzien in de ondersteuningsbehoefte.

5. Verweerster is op 20 augustus 2018 betrokken geraakt bij basisschool Y waar klagers zoon op school zat. Haar interventies hebben geduurd tot en met 5 oktober 2018. Uit de overdracht van de vorige orthopedagoog heeft zij de volgende hulpvragen van basisschool Y afgeleid:

- hoe kan de school de zoon van klager ondersteunen en begeleiden in het reguleren en uiten van zijn emoties;
- hoe kan de school helpen om de zoon minder leerkrachtafhankelijk te maken?

6. Klagers zoon heeft vanaf het voorjaar van 2018 onvoorspelbaar en explosief gedrag laten zien waarbij hij fysiek kon worden naar andere leerlingen en leerkrachten. De school heeft hierover een HGW-formulier opgesteld. Klager was het op onderdelen niet eens met de inhoud en heeft de school gevraagd het formulier aan te passen. Kort gezegd, is klager van mening dat de school fouten heeft gemaakt waardoor het huidige gedrag van de zoon beter verklaarbaar is. Dit moest explicieter op het formulier komen te staan, zo vond klager.

7. Door een incident rond Pasen 2018 hadden klager en zijn echtgenote het vertrouwen verloren in de leerkracht die op donderdag en vrijdag voor de klas stond. In overleg met de ouders en de leerplichtambtenaar is toen besloten om de zoon vanaf begin juni 2018 tot de zomervakantie 2018 niet meer op die dagen naar school te laten gaan.

8. In juni 2018 heeft scholengroep X extra ondersteunende begeleiding ingezet in de vorm van een ambulante begeleider om klagers zoon te observeren en de leerkracht te adviseren. Dit is op 26 juni 2018 besproken met de ouders en de leerkrachten in een ondersteuningsteamgesprek. In dit gesprek hebben partijen uitgesproken dat zij met vertrouwen het nieuwe schooljaar ingingen.

9. Al vrij snel na de start van het nieuwe schooljaar deden zich de eerste incidenten voor met klagers zoon. Hij vertoonde hetzelfde gedrag als rond Pasen 2018. Er stond al een gesprek met het ondersteuningsteam gepland op 1 oktober 2018. Op uitdrukkelijk verzoek van klager is dit vervroegd naar 18 september 2018. Verweerster is op 3 september 2018 betrokken geraakt bij het dossier.

10. De school had aan het begin van het nieuwe schooljaar het HWG-formulier aangevuld aan de hand van de observaties. De ouders konden zich met bepaalde onderdelen weer niet verenigen.

11. Verweerster geeft vervolgens in chronologische volgorde haar betrokkenheid weer:
- 3 september 2018: ontvangst van een e-mail van klager dat op 30 augustus 2018 en 3 september 2018 weer incidenten hebben plaatsgevonden met zijn zoon. Klager vraagt om het geplande overleg van 1 oktober 2018 naar voren te schuiven. Verweerster reageert onmiddellijk en verplaatst de

afspraken naar 18 september 2018. Verweerster zegt toe de zoon te observeren in de klas voorafgaand aan 18 september 2018;

- 6 september 2018: verweerster heeft contact met de consultant van het jeugdteam dat de ouders hebben ingeschakeld om de onderwijsbehoefte van de zoon beter in kaart te brengen;
- 7 september 2018: verweerster heeft een telefoongesprek van ruim een uur met klager en bespreekt zijn zorgen met hem. Verweerster deelt klager mee dat het haar rol is om de onderwijsbehoeften van de zoon in kaart te brengen en de school hierover te adviseren;
- 10 september 2018: verweerster ontvangt om 14.29 uur een e-mail van klager dat de ouders de volgende dag een gesprek met de school hebben omdat het die ochtend helemaal fout is gegaan met de zoon. De moeder heeft de zoon om 11.30 van school moeten ophalen omdat hij totaal onhandelbaar was. De directeur van basisschool Y wilde met de ouders in gesprek om het te hebben over een schorsing. Verweerster heeft om 17.00 uur een e-mail teruggestuurd dat het niet lukte om nog die dag telefonisch contact te hebben, en dat het gesprek ook zou kunnen dienen om afspraken te maken. Klager heeft hierop gereageerd met een e-mail om 17.48 uur die verweerster pas de volgende ochtend heeft gelezen. Zij ziet de volgende ochtend dat de ambulante begeleider ook nog op 10 september 2018 heeft gereageerd, om 17.39 uur;
- 11 september 2018: verweerster ontvangt om 10.19 uur een e-mail van klager waarin hij verzoekt om haar hulp en die van de ambulante begeleider. Verweerster antwoordt diezelfde dag dat zij kennis neemt van zijn mail- en voicemailberichten, en dat zij in samenspraak met de ambulante begeleider het verstandiger vindt dat de vragen van klager worden beantwoord door één persoon die bovenschoolse ondersteuning biedt;
- 18 september 2018: observatie van de zoon door verweerster en ondersteuningsteamgesprek. Verweerster ontmoet de ouders voor de eerste keer in persoon;
- 20 september 2018: het college van bestuur van scholengroep X schorst de zoon vanwege zijn gedrag en de handelingsverlegenheid van basisschool Y die hiervan het gevolg is;
- 4 oktober 2018: gesprek op het gemeentehuis met de leerplichtambtenaar, de voorzitter van het onderwijszorgloket, de ouders en verweerster met als doel het zoeken naar een passende onderwijsplek voor klagers zoon;
- 5 oktober 2018: klager verzoekt per e-mail aan verweerster om het HGW-formulier;
- 8 oktober 2018: klager verzoekt per e-mail wederom om het HGW-formulier en hij vraagt aan verweerster bij welke beroepsvereniging zij is aangesloten;
- 9 oktober 2018: verweerster beantwoordt de mail van 8 oktober 2018 conform het advies van het college van bestuur van scholengroep X;
- 30 oktober 2018: klager vraagt per e-mail aan verweerster naar de naam van haar beroepsvereniging omdat hij stappen tegen haar wil ondernemen. Verweerster beantwoordt deze mail diezelfde dag.

12. Verweerster reageert vervolgens op de specifieke klachten van klager.

12.1 *De klacht*: verweerster reageert totaal niet op de noodkreten en zelfs paniek e-mails worden gereageerd.

Reactie: verweerster heeft op bijna alle e-mails gelijk of zo spoedig mogelijk gereageerd. In de periode van haar betrokkenheid heeft zij twaalf e-mails van de ouders ontvangen. Daarnaast heeft zij uitgebreid telefonisch contact gehad met klager en twee gesprekken bijgewoond.

12.2 *De klacht*: Verweerster neemt tijdens een gesprek (18 september) geen tijd voor haar cliënt. Hierop geeft ze totaal geen reactie.

Reactie: Bij het gesprek op 18 september 2018 waren naast de ouders, zeven andere deskundigen betrokken. De agenda's van deze personen moesten op elkaar worden afgestemd. Het doel van het gesprek was om gezamenlijk te kijken naar de onderwijs- en ondersteuningsbehoefte van klagers zoon. Het gesprek heeft van 13.00-14.15 uur geduurd. De rol van verweerster was die van orthopedagoog die door de school was gevraagd om te adviseren over de beste ondersteuning van klagers zoon in zijn onderwijsbehoefte. Op 18 september 2018 zijn afspraken gemaakt over het

toekomstig gedrag van de leerkracht en de onderwijsassistent om incidenten te voorkomen. Dit gebeurde op basis van het HGW-formulier van voor de zomervakantie, de observaties van de ambulante begeleider op 19 en 25 juni 2018 en 10 september 2018, en op verweersters eigen lesobservatie.

12.3 *De klacht:* Verweester heeft lollig gereageerd op het negeren van de berichten met als hoogtepunt een verwijzing naar dyslexie.

Reactie: Verweester denkt dat klager hiermee doelt op het gesprek van 4 oktober 2018 op het gemeentehuis. Klager was tijdens dit gesprek erg boos over de gang van zaken en uitte zich verbaal agressief. Hij gooide met papieren en schoof wild met zijn stoel. Dit maakte op verweester een onprettige indruk. Klager eiste antwoord op een mail die verweester volgens klager niet had beantwoord. Verweester heeft verklaard hoe ze de mail heeft opgevat. Klager schreeuwde daarop dat zij ook al niet kon lezen. Verweester heeft toen een opmerking gemaakt over zichzelf met de bedoeling om de negatieve sfeer om te buigen en om op een goede manier vervolg te geven aan het gesprek. Verweester kan zich de exacte bewoordingen niet herinneren maar zij heeft iets gezegd in de trant van dat dit iets over haar tekortkomingen en specifieke behoeften zegt. Klager heeft dit blijkbaar anders opgevat. Dit spijt verweester oprecht. Haar reactie was niet kwetsend bedoeld naar mensen met dyslexie en betrof alleen haar eigen handelen. In haar beroep komt verweester regelmatig mensen tegen met dyslectische kenmerken en het is haar taak om hen te helpen hiermee om te gaan. Verweester vindt het belangrijk om te leren van kritiek en zij heeft de voorzitter van het onderwijszorgloket gevraagd hoe zij het handelen van verweester op 4 oktober 2018 heeft ervaren. De voorzitter verklaarde dat het gesprek zeer grimmig was en dat klager zich steeds negatief uitliet naar verweester over het functioneren van scholengroep X. De voorzitter heeft de opmerking van verweester opgevat als een poging om het ijs te breken en de sfeer luchtiger te maken. Verweester herkent zich niet in het beeld dat klager van haar schetst. Zij vindt het naar dat haar poging om het ijs te breken, zo verkeerd is gevallen bij klager.

12.4 *De klacht:* Verweester heeft haar cliënt geadviseerd om naar het speciaal onderwijs te gaan terwijl haar cliënt nog niet is onderzocht.

Reactie: de rol van verweester is om de onderwijsbehoeften in kaart te brengen en om te onderzoeken hoe de school hierin kan voorzien, al dan niet met behulp van extra ondersteuningsmogelijkheden. Dit is dus een andere rol dan die van de coach die zich vooral richt op klagers zoon.

Voorts heeft het college van bestuur van scholengroep X op 20 september 2018 besloten om klagers zoon te schorsen naar aanleiding van diens gedrag. De school was handelingsverlegen en heeft niet kunnen voorkomen dat het gedrag van klagers zoon zich niet positief ontwikkelde. Hierbij heeft een rol gespeeld dat niet alleen voor de veiligheid van klagers zoon moest worden ingestaan maar ook voor die van de klasgenoten, leerkrachten en onderwijsassistenten. Zij zijn fysiek ontoelaatbaar bejegend door klagers zoon. De school moest in deze situatie in overleg met de ouders zoeken naar een passende onderwijsplek. Dit was het uitgangspunt van het gesprek op 4 oktober 2018. Verweester heeft vanuit haar rol meegedacht over een geschikte plek voor klagers zoon. Om deze reden heeft zij de ouders geadviseerd om zich te oriënteren op het speciaal onderwijs en het speciaal basisonderwijs.

12.5 *De klacht:* Verweester heeft in eerste instantie geweigerd om de juiste beroepsvereniging door te geven

Reactie: verweester heeft in eerste instantie aan klager meegedeeld dat zij in dienst was van scholengroep X. Zij heeft de mail van klager hierover beantwoord in overleg met het college van bestuur. Er bestaat bij scholengroep X een interne klachtprocedure voor mensen met klachten over medewerkers. Verweester dacht hiermee klagers vraag voldoende te hebben beantwoord. Toen klager zijn vraag explicieter stelde, heeft verweester meteen meegedeeld dat zij lid was van de NVO.

Verweerster zal op dit soort vragen in de toekomst duidelijker reageren. Zij zal dan tevens verwijzen naar de klachtenprocedure bij de NVO.

12.6 De klacht: Verweerster heeft in het belang van de school gehandeld en niet in dat van haar cliënt.

Reactie: Verweerster heeft altijd in het belang van klagers zoon gedacht en geadviseerd. Zij heeft de focus gelegd op de onderwijsbehoeften van klagers zoon. Hoe duidelijker deze in kaart zijn gebracht, hoe duidelijker wordt welke school hierin kan voorzien.

Het college van bestuur besluit of de veiligheid van klasgenoten, docenten en ondersteunend personeel kan worden gegarandeerd en of er sprake is van handelingsverlegenheid.

13. Verweerster begrijpt dat klager zich zorgen maakte over zijn zoon en dat hij teleurgesteld is over de gebeurtenissen. Zij heeft altijd naar eer en geweten gehandeld.

5. Nadere informatie verweerster

Bij brief van 29 januari 2019 verstrekt de advocaat van verweerster een afschrift van de toelaatbaarheidsverklaring van het samenwerkingsverband inzake klagers zoon, gedateerd 19 december 2018.

6. Nadere reactie klager

In reactie op het verweerschrift en de op 29 januari 2019 aanvullend verstrekte informatie brengt klager op 4 en 5 februari 2019 samengevat nog het volgende naar voren.

1. Verweerster zet klager neer als een ouder die het nergens mee eens is.
2. Klager acht het niet relevant voor zijn klachten over verweerster dat zijn zoon in de periode juni 2018 tot de zomervakantie 2018 niet meer naar basisschool Y is gegaan. Hij beschouwt dit als een poging van verweerster om aan te tonen hoe lastig de ouders zijn.
3. Verweerster heeft in haar e-mail van 11 september 2018 klager ten onrechte verwezen naar een andere persoon ter beantwoording van klagers vragen. Verweerster was zelf verantwoordelijk voor haar cliënt en had dit niet moeten afschuiven.
4. Het gesprek op het stadhuis op 4 oktober 2018 ging niet over het vinden van een passende onderwijsplek voor zijn zoon zoals verweerster stelt. Het gesprek was gegaan over de toekomst van zijn zoon, bij voorkeur op basisschool Y. Dit gesprek had plaatsgevonden op initiatief van de betrokken medewerker van de gemeente. Zij had zitting in het ondersteuningsteam van zijn zoon.
5. Het is juist dat verweerster op bijna alle e-mails heeft gereageerd. Maar op lastige e-mails of noodkreten heeft ze dit niet gedaan.
6. Verweerster heeft ten onrechte klagers vraag naar de naam van haar beroepsvereniging beantwoord met een verwijzing naar de klachtenregeling van scholengroep X.
7. Klager heeft nooit een aangepast HGW-formulier ontvangen.
8. Klager acht de toelaatbaarheidsverklaring van 19 december 2018 niet relevant voor de beoordeling van de onderhavige klachten. Verweerster was bovendien niet bevoegd om dit document te delen met het College van Toezicht. In de mediation-gesprekken die vanaf november 2018 waren geweest met scholengroep X en basisschool Y, was namelijk afgesproken dat de stukken

in het dossier van zijn zoon niet met derden mochten worden gedeeld.

7. Het standpunt van verweerster ten aanzien van de twee nieuwe klachten

Het College besloot in de hoorzitting op 20 februari 2019 dat klager de volgende twee nieuwe klachten had opgeworpen:

- klager heeft nooit een HGW-formulier ontvangen van basisschool Y;
- verweerster heeft de toelaatbaarheidsverklaring, gedateerd 19 december 2018, in de onderhavige klachtprocedure ingebracht zonder toestemming van klager.

1. Verweerster stelt in reactie op deze twee nieuwe klachten op 5 maart 2019 het volgende. Primair is zij van mening dat de twee nieuwe klachten niet ontvankelijk zijn omdat klager geen belang meer heeft bij de behandeling daarvan. Klagers zoon volgt namelijk geen onderwijs meer bij een school van scholengroep X en verweerster is in dienst bij scholengroep X. Het wel of niet ingevulde HGW-formulier doet niet meer ter zake.

2. Subsidiair stelt verweerster dat wat betreft het HGW-formulier, klager doelt op afspraken die in het overleg van 18 september 2018 zijn gemaakt. Daarna zijn er helaas incidenten geweest met klagers zoon die ertoe hebben geleid dat hij eerst vijf dagen is geschorst (tussen 20 en 26 september 2018) en dat op maandag 1 oktober 2018 is meegedeeld dat de school inmiddels handelingsverlegen was geworden. Het HGW-formulier wordt door de school opgesteld en ingevuld. Het vaststellen van een HGW-formulier behoort niet tot de taken en verantwoordelijkheden van een pedagoog. Een pedagoog wordt hierbij alleen betrokken als de school dit nodig acht en dan alleen ten aanzien van de onderwijsadviezen die de pedagoog geeft met het oog op de onderwijsbehoeften van de jeugdige. Het is een zogenaamd rollend document dat in de loop van de schoolperiode kan worden aangevuld en aangepast.

3. Meer subsidiair stelt verweerster dat zij na afloop van het ondersteuningsteamgesprek op 18 september 2018 aan de intern begeleider heeft gevraagd om het HGW-formulier in te vullen zodat zij, conform haar toezegging, kon beoordelen of nog een rol voor haar was weggelegd ten aanzien van de vastlegging van de onderwijsbehoeften van klagers zoon. In het gesprek op 18 september 2018 zijn afspraken gemaakt hoe met klagers zoon om te gaan bijvoorbeeld bij overprikkeling en boos worden. Verweerster heeft hierover adviezen gegeven. Deze zijn door de school opgepakt. De school heeft geprobeerd klagers zoon op die manier te begeleiden om nieuwe incidenten te voorkomen. Met andere woorden, klagers zoon is bejegend op basis van de afspraken die waren gemaakt. Dit staat volstrekt los van het invullen van het HGW-formulier. Het is dus niet zo dat de begeleidingsafspraken uit het gesprek op 18 september 2018 pas intreden nadat het HGW-formulier is ingevuld.

De school heeft zich na 18 september 2018 eerst gericht op de incidenten rondom klagers zoon die ook gevolgen hebben gehad voor medeleerlingen, leerkrachten en de onderwijsassistent. Vanwege deze incidenten heeft de schorsing plaatsgevonden, en vervolgens de handelingsverlegenheid. Dit staat los van het wel of niet invullen van een HGW-formulier.

Verweerster heeft het ingevulde HGW-formulier op 15 oktober 2018 ontvangen van de school. Zij heeft daarop diezelfde middag haar reactie aan de school gegeven. Daarna heeft de school op 18 oktober 2018 het formulier aan de ouders gezonden. Klager heeft het nieuwe formulier ontvangen. Klager stelt vaker dat er niet is gereageerd. Zo schrijft hij in zijn e-mail van 4 februari 2019 aan het College: *'Hier hebben we op 5 (is een vrijdag; aanvulling verweerster) en 8 oktober (is een maandag; aanvulling verweerster) om verzocht bij verweerster, echter hebben wij hier nooit een echte*

(onderstreping verweerder) reactie op ontvangen.'

Met andere woorden, er wordt wel degelijk op klager gereageerd. De inhoud is alleen telkens een andere dan klager wenst te ontvangen. Dit is iets anders dan de stelling dat niet op klagers e-mailberichten wordt gereageerd.

Verweerder acht de eerste nieuwe klacht ongegrond.

4. Wat betreft de toezending van de toelaatbaarheidsverklaring van 19 december 2018 aan het College van Toezicht, merkt verweerder allereerst op dat dit stuk is toegezonden in het kader van het voeren van verweer tegen de klachten. Het gaat dus niet om het openbaar maken van stukken of het verzenden van stukken aan derden. Het stuk is gestuurd naar de leden van het College die ieder voor zich een geheimhoudingsverplichting hebben. Dit staat in artikel 19 van het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO.

5. Voorts is het zo dat de toelaatbaarheidsverklaring geen stuk of rapport is dat de pedagoog heeft opgesteld waarvoor het blokkeringsrecht geldt van artikel 40 van de Beroepscode 2017 van de NVO. De toelaatbaarheidsverklaring is een beschikking van het samenwerkingsverband waarmee klagers zoon kan worden toegelaten tot het (speciaal) basisonderwijs, mede op basis van de adviezen van de betrokken pedagoog. De Beroepscode 2017 kent geen beperking toe aan de pedagoog om stukken te overleggen die nodig zijn om zich tegen klachten te verweren.

Een aangeklaagde heeft recht op een 'fair trial', een eerlijk proces. Dit staat in artikel 6 EVRM (Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens). Dit is een fundamenteel rechtsbeginsel waarin wordt uitgegaan van een eerlijke procesvoering. Verweerder dient over dezelfde (rechts)middelen te beschikken als eiser. Artikel 6 EVRM gaat boven de beroepscode. Het is aan verweerder om te beoordelen welke documenten zij nodig acht om haar verdediging goed vorm te geven zodat een objectief oordeel kan worden geveld over haar handelen.

De toelaatbaarheidsverklaring was tot stand gekomen mede op basis van de adviezen van verweerder over de onderwijsbehoeften van klagers zoon naast andere adviezen van andere deskundigen. De adviezen van verweerder kwamen geheel dan wel grotendeels overeen met de inhoud van de adviezen die hebben geleid tot de conclusie dat klagers zoon kon worden toegelaten tot het speciaal (basis)onderwijs. Deze verklaring bewijst het standpunt van verweerder dat zij de onderwijsbehoeften van klagers zoon goed in kaart heeft gebracht. Deze verklaring bewijst voorts dat de opmerking van verweerder in het gesprek van 4 oktober 2018 dat speciaal (basis)onderwijs een mogelijkheid was, een correcte opmerking is geweest. Temeer nu klagers zoon toen niet meer naar school ging. Het is in redelijkheid niet te accepteren dat een partij met een beroep op de geheimhoudingsverplichting de andere partij ervan weerhoudt om stukken te overleggen die dienstig zijn voor het verweer. Het is aan verweerder om te beoordelen welke stukken relevant zijn. De belangen van klager zijn ook niet geschaad omdat de toelaatbaarheidsverklaring al lang in zijn bezit was.

Verweerder nam niet deel aan de mediation-gesprekken met de school. Zij heeft daarom geen afspraken kunnen schenden die in deze gesprekken al dan niet zijn gemaakt. Verweerder was ook niet op de hoogte van eventuele afspraken. Ook al zou op de wijze van verkrijging van dit document het een of ander zijn aan te merken, dan betekent dit nog niet dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar handelt door dit stuk te overleggen. Het is aan het College om te oordelen over de toelaatbaarheid daarvan. Het is dus aan verweerder om -op basis van artikel 6 EVRM- te bepalen welke stukken zij nodig acht voor haar verdediging. Zij heeft daarbij de belangen van klager niet geschaad. De toelaatbaarheidsverklaring maakt deel uit van het procesdossier en zal na afloop van de behandeling van de klacht worden vernietigd conform artikel 19, vierde lid van het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Verweerster acht de tweede nieuwe klacht ongegrond.

8. Nadere reactie van klager ten aanzien van de twee nieuwe klachten

1. Klager deelde op 25 maart 2019 nog mee dat hij geen HGW-formulier heeft ontvangen. Basisschool Y heeft dit ook bevestigd. Bovendien was in het ondersteuningsoverleg op 18 september 2018 afgesproken dat het HGW-formulier op 4 oktober 2018 gereed zou zijn. Verweerster heeft hier geen enkele moeite voor gedaan terwijl dit wel was afgesproken.

2. Verweerster heeft, in tegenstelling tot wat verweerster stelt, op geen enkele wijze meegewerkt aan de totstandkoming van de toelaatbaarheidsverklaring van 19 december 2018.

9. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

Artikel 10 van de Beroepscode 2017 bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.’

Artikel 11 van de Beroepscode 2017 bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘1. De aard van de professionele relatie verplicht de pedagoog tot geheimhouding van hetgeen hem in verband met de professionele relatie met de cliënt ter kennis komt.’

Het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (het Reglement) is op 1 januari 2018 in werking getreden.

Artikel 19 van het Reglement bepaalt het volgende:

‘Openbaarheid en geheimhouding

1. De zittingen van het College van Toezicht zijn niet openbaar.
2. De leden van het College en de ambtelijk secretaris zijn gehouden tot geheimhouding van de door hen behandelde zaken.
3. De stukken en eventueel ander materiaal op de behandeling betrekking hebbende, zijn geheim en uitsluitend ter inzage van de leden van het College, de ambtelijk secretaris en partijen, voor zover het College niet anders bepaalt.
4. Na afloop van de behandeling van de klacht dragen de leden van het College zorg voor de vernietiging van de stukken die aan hen zijn verstrekt.’

10. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. De eerste klacht is dat verweerster geen enkele inhoudelijke reactie heeft gegeven op klagers noodkreten die hij in september 2018 via de e-mail aan haar heeft gestuurd. Vast staat dat klager hiermee de twee e-mails bedoelt van 10 september 2018 en de e-mail van 11 september 2018.

Verweerster heeft deze e-mails echter wel inhoudelijk beantwoord. Op de e-mail van 10 september 2018, 14.29 uur volgde een inhoudelijke reactie om 17 uur. De e-mail van 17.48 uur heeft verweerster pas de volgende dag gelezen, zo verklaarde zij. Gelet op het tijdstip van verzending door klager (17.48 uur) is dit begrijpelijk. Op klagers e-mail van 11 september 2018, 10.19 uur, heeft verweerster om 14.21 uur inhoudelijk gereageerd. Het College vindt niet dat verweerster in deze laatste e-mail haar verantwoordelijkheden afschuift door klager mee te delen dat de directeur ondersteuning van het bovenscholse ondersteuningsteam voortaan klagers aanspreekpunt is. Deze persoon was, naast verweerster en een ambulante begeleider, al bij de begeleiding van klagers zoon betrokken. De klacht is in zoverre ongegrond.

De volgende vraag is of verweerster inhoudelijk adequaat heeft gereageerd op de e-mail van 10 september 2018, 14.29 uur. Deze e-mail ging over een mogelijk schorsingsgesprek met de directeur dat de volgende dag om 8.30 uur zou plaatsvinden, zo stelde klager. Gebleken is dat klager in deze mail specifiek van verweerster wilde weten of zijn zoon van zes jaar aanwezig moest zijn bij dit gesprek. Verweerster heeft de e-mail anders gelezen. Zij dacht dat klager wilde weten of de ouders al dan niet het gesprek met de directeur moesten aangaan. Het College is van oordeel dat verweerster deze specifieke vraag van klager had kunnen en moeten destilleren uit zijn e-mail. De tekst was op dit punt voldoende duidelijk. Verweerster had naar aanleiding van deze mail in haar hoedanigheid van pedagoog de afweging kunnen en moeten maken of het in het belang van klagers zesjarige zoon was om aanwezig te zijn bij zijn eigen schorsingsgesprek of een gesprek dat die uitkomst zou kunnen hebben. Verweerster is werkzaam voor de school maar dit doet niet af aan haar verplichting om ook steeds naar de belangen van de betrokken leerling te kijken. Nu vast staat dat verweerster op deze specifieke vraag van klager niet is ingegaan en deze afweging niet heeft gemaakt, is dit strijdig met het bepaalde in artikel 10, derde lid van de Beroepscode 2017: de pedagoog moet in zijn professioneel handelen zorgvuldig jegens een ieder zijn. De klacht is op dit onderdeel gegrond.

3. De tweede klacht is dat verweerster in een gesprek niet de tijd heeft genomen voor de zoon van klager. Het College gaat ervan uit dat klager hiermee het gesprek bedoelt met het ondersteuningsteam op 18 september 2018 waarbij verweerster ook aanwezig was. Klager heeft echter niet onderbouwd waarom de tijd die verweerster in dit gesprek heeft geïnvesteerd onvoldoende zou zijn. Het gesprek met de ouders en zeven deskundigen duurde ruim één uur, ging exclusief over klagers zoon en werd afgesloten met een aantal afspraken waaronder de afspraak dat verweerster samen met twee medewerkers van de school het HGW-formulier zou aanvullen/opstellen. Niet is gebleken dat verweerster hiermee onvoldoende zorgvuldig heeft gehandeld. De klacht is op dit onderdeel ongegrond.

4. De derde klacht is dat verweerster in een gesprek heeft verklaard dat ze niet had begrepen dat klagers noodkreet over zijn zoon ging. Toen klager in dit gesprek zijn e-mail nogmaals had voorgelezen, had verweerster gezegd 'ha, ha, dan ben ik dus ook nog dyslectisch'. Het College gaat ervan uit dat klager hiermee doelt op het gesprek van 4 oktober 2018 waarin verweerster deze opmerking zou hebben gemaakt. Verweerster verklaarde hierover dat ze op 4 oktober 2018 iets heeft gezegd in de trant van dat haar interpretatie van klagers e-mail iets over haar eigen tekortkomingen zegt. Deze verklaringen in onderlinge samenhang bezien, maken het aannemelijk dat verweerster een opmerking over dyslexie heeft gemaakt en deze op zichzelf heeft betrokken. Het maken van een ironische opmerking heeft niet altijd het gewenste effect, zeker niet in een gesprek dat in een grimmige sfeer plaatsvindt en waarin de toekomst van een kind centraal staat. Hoewel het maken van dit soort opmerkingen in een dergelijke context beter achterwege kan blijven, is verweerster hiermee niet buiten de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening getreden. Deze klacht is ongegrond.

5. De vierde klacht is dat verweerster klagers zoon heeft geadviseerd om naar het speciaal onderwijs te gaan terwijl zijn zoon nog niet was onderzocht. Verweerster verklaarde hierover dat haar rol bestond uit het in kaart brengen van de onderwijsbehoeften van klagers zoon en uit het onderzoeken

hoe de school hierin kon voorzien. Vanuit deze rol had zij de ouders op 4 oktober 2014 geadviseerd om zich te oriënteren op het speciaal (basis)onderwijs. Of het gesprek op 4 oktober 2018 ging over het vinden van een passende onderwijsplek voor klagers zoon -zoals verweerster stelt- of over de toekomst van klagers zoon, bij voorkeur op basisschool Y, -zoals klager stelt- doet dan niet meer ter zake. Deze twee lezingen van de doelstelling van het gesprek komen in essentie met elkaar overeen. Gebleken is dat verweerster haar advies om zich te oriënteren op het speciaal (basis)onderwijs, heeft uitgebracht op een moment dat klagers zoon onvrijwillig thuis zat nadat hij fysiek ontoelaatbaar gedrag op school had laten zien. Gebleken is tevens dat klagers zoon vanaf het voorjaar 2018 intensief werd begeleid door basisschool Y en door het bovenschoolse ondersteuningsteam van scholengroep X. In een dergelijke situatie moet de betrokken pedagoog alle onderwijsmogelijkheden betrekken in een gesprek over de te nemen vervolgstappen op onderwijsgebied. Hier hoort ook bij het bespreken van de mogelijkheid van speciaal (basis)onderwijs als volgende stap. Het College begrijpt dat dit een teleurstellende optie was voor klager, maar dit betekent niet dat verweerster onjuist heeft gehandeld door ook deze mogelijkheid in het gesprek te benoemen ongeacht of klagers zoon hierop specifiek is onderzocht. Deze klacht is ongegrond.

6. De vijfde klacht is dat verweerster in eerste instantie heeft geweigerd om de naam van de NVO te noemen toen hij aan haar vroeg bij welke beroepsvereniging zij was aangesloten. Verweerster heeft klager inderdaad in eerste instantie, op 9 oktober 2018, niet meegedeeld dat zij lid was van de NVO. Verweerster heeft zo gehandeld, zo verklaarde zij, in overleg met het College van bestuur van scholengroep X. De scholengroep kende immers ook een interne klachtenprocedure. Hoewel het transparanter zou zijn geweest wanneer verweerster direct de NVO had genoemd -klager vroeg op 8 oktober 2018 wel degelijk naar de naam van haar beroepsvereniging- is verweerster hiermee niet buiten de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening getreden. Hierbij is van belang dat zij dezelfde vraag in tweede instantie, op 30 oktober 2018, wel heeft beantwoord en dat klager ook van de interne klachtenprocedure van scholengroep X gebruik had kunnen maken als hij dit had gewild. Deze klacht is ongegrond.

7. De zesde klacht is dat verweerster steeds in het belang van de school heeft gehandeld en niet in het belang van zijn zoon. Klager heeft deze klacht niet met feiten en omstandigheden onderbouwd. Ook overigens is niet gebleken dat verweerster het belang van de school heeft laten prevaleren boven het belang van klagers zoon. Ook deze klacht is ongegrond.

8. De zevende klacht is dat klager nooit een HGW-formulier heeft ontvangen van verweerster. Gebleken is dat in het gesprek met het ondersteuningsteam op 18 september 2018 is afgesproken dat verweerster samen met twee medewerkers van de school een 'nieuw' HGW-formulier zou aanvullen/opstellen. Verweerster stelt dat zij deze afspraak is nagekomen. Zij heeft het ingevulde HGW-formulier op 15 oktober 2018 van de school ontvangen en nog diezelfde middag haar reactie aan de school gegeven. Of dit daadwerkelijk is gebeurd, kan het College niet vaststellen. Feit is echter dat de school en niet de betrokken pedagoog het HGW-formulier opstelt en met de ouders bespreekt. Of verweerster al dan niet ooit een (aangepast) HGW-formulier naar de school heeft gestuurd, is daarom niet van belang. Het College beoordeelt immers niet het handelen van de school maar het handelen van de betrokken pedagoog. Deze klacht is ongegrond.

9. De achtste klacht is dat verweerster de toelaatbaarheidsverklaring van klagers zoon van 19 december 2018 in de onderhavige klachtprocedure heeft ingebracht. Dit document was, zo stelt klager, niet relevant voor de beoordeling van de klachten. Verweerster was bovendien niet bevoegd om dit te doen omdat dit een vertrouwelijk stuk was. De College deelt het standpunt van klager dat het onderhavige document niet relevant is voor de beoordeling van de onderhavige klachten. Het samenwerkingsverband voor passend onderwijs en niet verweerster beslist immers of een toelaatbaarheidsverklaring wordt afgegeven. Het College kan uit de toelaatbaarheidsverklaring niet afleiden wat de inbreng van verweerster daarin is geweest.

Hier komt nog bij dat klager niet heeft geklaagd over de wijze waarop verweerster de onderwijsbehoefte van klagers zoon in kaart heeft gebracht.

Over de vraag of verweerster bevoegd was om dit document in te brengen in de onderhavige procedure merkt het College het volgende op. Pedagogen hebben de verplichting tot geheimhouding van de informatie waarover zij op basis van een professionele relatie beschikken. Dit staat onder meer in artikel 11, lid 1 van de Beroepscode 2017. Alleen onder omstandigheden kan het beroepsgeheim worden doorbroken. De regels over het beroepsgeheim kunnen echter niet één op één van toepassing zijn wanneer een pedagoog zich tuchtrechtelijk moet verantwoorden. Het lidmaatschap van de NVO impliceert dat de betrokken pedagoog zich onderwerpt aan de normen van de beroepsvereniging, zoals neergelegd in de Beroepscode 2017, en het daarbij behorende tuchtrecht. Het College is van mening dat een pedagoog in een tuchtprocedure volledige verantwoording moet kunnen afleggen van zijn handelen. Dit impliceert dat hij daartoe in beginsel de vertrouwelijke informatie die hij nodig acht om zijn standpunten te onderbouwen, mag delen met het College van Toezicht. Hierbij is van belang dat de vertrouwelijkheid van de ingebrachte informatie is gewaarborgd. Artikel 19 van het Reglement bepaalt immers dat de zittingen van het College niet openbaar zijn, dat de leden van het College en de ambtelijk secretaris gehouden zijn tot geheimhouding van de door hen behandelde zaken, dat de stukken uitsluitend ter inzage zijn van het College en de ambtelijk secretaris, en dat deze na afloop van de behandeling vernietigd moeten worden. Het College is dan ook van oordeel dat verweerster bevoegd was om de toelaatbaarheidsverklaring van 19 december 2018 in te brengen in de onderhavige procedure. De relevantie van de ingebrachte vertrouwelijke informatie speelt hierbij geen rol. Deze klacht is ongegrond.

9. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De eerste klacht is deels gegrond. De overige klachten zijn ongegrond. Verweerster heeft weliswaar onzorgvuldig gehandeld door uit klagers e-mail van 10 september 2018 niet de vraag te destilleren of klagers zoon ook aanwezig moest zijn bij het gesprek de volgende dag, maar het College acht deze onzorgvuldige gedraging alléén onvoldoende voor oplegging van een maatregel. Het College neemt daarbij in aanmerking dat een groot aantal klachten over verweerster is ingediend waarvan slechts één gedeeltelijk gegrond is.

Aldus gedaan op 23 april 2019 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris